

forskellige i Lovens Kapitler II og III (undtagen § 35) samt 4de midlertidige Bestemmelse omhandlede konsulære Formaal.

I saa Henseende bemærkes, at Bevillingerne paa Finansloven til de fleste af disse Formaal maa være kalkulatoriske, for at der skal kunne opnaas den fulde Fordel af den Handlefrihed, som ved Lovens § 18 foreslaas indrømmet Regeringen. Det maa f. Eks. staa i dennes Magt at undlade at benytte hele den til Fagkonsuler anslaaede Sum, naar der ikke er Brug for det fulde normerede Antal fagkonsulære Embedsmænd, og om fornødent at anvende en Del af det derved bespærede Beløb til Kontorhold for Valgkonsuler. Fremdeles maa det tages i Betragtning, at uforudsete Omstændigheder f. Eks. Konsulskifte jævnlig nødvendiggøre en forandret økonomisk Ordning af et Valgkonsulats Forhold, og at det ikke med nogen Sandsynlighed forud lader sig beregne, hvilke Forandringer der ville indtræde i det fagkonsulære Korps i det kommende Aar og nødvendiggøre Udgifter til Rejser, Flytninger, Konstitutioner, Understøttelser o.s.v. (efter §§ 28—34). En Ordning, hvorefter der paa de aarlige Finanslove bevilges en rund Sum til de forskellige i det foreliggende Lovforslags Kapitler II og III (undtagen § 35) samt 4de midlertidige Bestemmelse omhandlede konsulære Udgifter, saaledes at Regeringen kun gennem kalkulatoriske Overslag bindes med Hensyn til Beløbets Fordeling, vilde derfor være den mest formaalstjenlige, men det synes da rimeligt, at Maksimumsbeløbet fastslaas ved den foreliggende Lov, i Lighed med hvad der skete i 1893.

Nærmest stemmende med Loven af 1893 § 11 vilde det formentlig være at beregne Beløbet til Udbyttet af Konsulatafgiften i sidste Finansaar, saaledes som det vilde have stillet sig, hvis Lovens § 2 endnu havde været i Kraft, med Tillæg af 30,000 Kr. Konsulatafgiften indbragte i 1906—07 183,313 Kr. Beregnet efter Loven af 1893 § 2 vilde Summen have udgjort lidt mere end det dobbelte, idet Dampskibe have betalt 25 Ø. mod 50 Ø. pr. R. T. men Sejlskibe kun 6 Øre mod 17 Øre pr. R. T. Den vilde derfor have beløbet sig til mindst 370,000 Kr. Lægges dertil 30,000 Kr. udkommer 400,000 Kr. som det Beløb, der vilde have staaet til Raadighed, hvis Loven havde bestaaet uforandret.

Drages fra de 400,000 Kr. Udgifterne til Fagkonsuler i Henhold til §§ 18—20 314,000 Kr., bliver der tilbage 86,000 Kr. til de andre fornævnte konsulære Formaal.

Paa Udenrigsministeriets Budget for 1907—08 Konto C 3 er ialt beregnet 260,400 Kr. til Lønninger og Godtgørelser til Konsuler samt Honorarer og livsvarige Understøttelser. Heraf er bestemt til Lønninger og Godtgørelser til Fagkonsuler:

II. Lønninger m. v. til udsendte Konsuler og Vicekonsuler.....	129,500 Kr.
IV. Rejser og Ekvipering til Konsuler og Vicekonsuler anslaaet til.....	5,000 —
III. En Del af Bevillingen 37,500 Kr. til Kontorholdsgodtgørelser og til Repræsentation efter Ministeriets nærmere Bestemmelse. Af den tilsvarende Bevilling ifjor anvendtes 18,500 til Fagkonsuler. Iaar kan anslaaas	21,500 —
	<hr/> 156,000 Kr.

Til Valgkonsuler er bestemt:

I. Godtgørelser og Kontorholdstilskud i Henhold til Loven af 14. April 1893 §§ 4 og 6	81,000 Kr.
III. En Del af Bevillingen til Kontorholdsgodtgørelser og Repræsentation efter Ministeriets nærmere Bestemmelse. Ifjor anvendtes deraf til Valgkonsuler 12,052. Iaar anslaaas	16,000 —
	<hr/> 97,000 —
V. Honorar	4,400 —
VI. Livsvarige Understøttelser	3,000 —
	<hr/> 260,400 Kr.

Den nuværende Udgift til Valgkonsuler kan ventes at ville gaa betydeligt ned. Ved Oprettelsen af de paa den foran trykte Liste opførte nye Fagkonsulater vilde saaledes spares c. 20,000 Kr. paa Valgkonsulaternes Konti. Endvidere vil Beløbet for Godtgørelser i Anledning af Ophævelsen af den tidligere Skibsafgift til Konsulaterne (ved Loven af 1893) vedblive at formindskes. Det udgjorde for 1894—95 120,600 Kr.,